

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการสภาพสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาพระแทว อำเภอคลาง จังหวัดภูเก็ต ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาพระแทว เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ในพื้นที่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวมากขึ้น

การศึกษาระบบนี้ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานระดับแหล่งท่องเที่ยวและแบบสอบถามนักท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาระบบนี้ กือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาพระแทว จังหวัดภูเก็ตที่มีอายุตั้งแต่ 14 ปีขึ้นไป จำนวน 200 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถามอย่างมีโครงสร้างແน้นนอนและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ซึ่งประกอบด้วย การกระจายความก้าว การกระจายร้อยละ

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

สภาพปัจจุบันของการจัดการสภาพสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาพระแทว อำเภอคลาง จังหวัดภูเก็ต อยู่ในขั้นตีอนภัย เนื่องจากองค์ประกอบของการจัดการสภาพแวดล้อมบางด้าน มีความทรุดโทรมควรได้รับการปรับปรุง

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาพระแทว อยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาที่มีผลกระทบโดยตรงและโดยอ้อมต่อการพัฒนา ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก สะอาดโดยเน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและมีประโยชน์อย่างคุ้มค่าจนถึงรุ่นๆ หน้าต่อไป

This research aims to explore the current situation of environmental management at Khao Pra Taew Wildlife Conservation Development and Extension Center, Talang district, Phuket province, and to evaluate the level of tourist satisfaction toward the environmental management in this particular area. The results aims to provide recommendations for better development for sustainable tourism.

The study is a survey research, employing two sets of questionnaire. The first set of questionnaire aims to assess the fundamental factors which help supporting tourism development of the target area while the second is a constructed-questionnaire designed to evaluate the level of tourist satisfaction toward the environmental management of the area. The samples are 200 Thai tourists, aged 14 and above. The data are analyzed and interpreted by means of standard deviation and percentage.

The findings indicate that the current situation of environmental management at Khao Pra Taew Wildlife Conservation Development and Extension Center is now in danger position as some fundamental factors are destroyed and require improvement. Most Thai tourists expressed their satisfaction toward the environmental management as average. These possibly are signals warning future problems which require solutions from all stakeholders in tourism industry.